

[Gottschalck-Hansen.]

været formand for aktieselskabet — blev afgivet den 6. april 1960 angående overskrivelserne på SAS-huset her i København. Hvorfor, højtærede minister, skulle det være fortroligt? Jeg mener også, der findes adskillige afsnit i den betænkning, der er afgivet af embedsmandsudvalget, som i og for sig burde bringes til offentlighedens kundskab. Jeg begriber heller ikke, at det skal være en stor hemmelighed, hvilke lønninger og honorarer de mennesker, der er beskæftiget i SAS i topstillingerne, oppebærer.

Men nu vel, udvalget har klart og tydeligt givet udtryk for sin undren over de dispositioner, der har fundet sted, ligesom vi i nogen grad har prøvet på at placere ansvaret for den forsømmelighed, bestyrelsen har gjort sig skyldig i. Jeg må ligesom det ærede medlem hr. Vagn Bro udtale min forundring over, at det ærede medlem hr. Horn her begynder et defensorat for direktør Marcus Wallenberg, når det ærede medlem med navns underskrift har billiget den udtalelse, som det ærede medlem hr. Vagn Bro citerede, og hvori man søger at placere en afgørende del af ansvaret netop på hr. Marcus Wallenbergs person. Det fritager selvsagt ikke de øvrige medlemmer af bestyrelsen; men man har oven i købet nævnt denne direktør, og derfor undrer det mig, at det ærede medlem hr. Horn fandt anledning til dette defensorat, endnu inden der var nogen, der havde rettet nogen som helst anklage.

Jeg mindes ikke at have set en betænkning, der stærkere har tolket et udvalgs misbilligelse af forholdene end den her afgivne, og jeg er enig med det ærede medlem hr. Vagn Bro, når han siger, at denne misbilligelse var hele udvalget enig i. Jeg tror, at den er hele folketinget enig i, og jeg kan for min part sige, at den er også hele mit parti enig i. Der er jo ikke alene tale om en letsindig tilsidesættelse af vedtagelsen i den betænkning, der blev afgivet den 21. maj 1959, hvori det udtrykkelige blev henstillet til SAS, at konsortiet, når det fremtidig skulle træffe økonomiske dispositioner, der kunne indebære øget statsgaranti for Danmark, da i forvejen forhandlede med finansministeren og ministeren for offentlige arbejder. Man skal nu

være i besiddelse af en ualmindelig frimodig fortolkningsevne, hvis man vil prøve på at bortforklare, at denne betænkning selvsagt ifølge hele sin form og sit indhold også må omfatte beslutninger, der træffes ca. 10 måneder senere, end betænkningen blev afgivet, selv om denne taler om fremtidige dispositioner. Derfor kan jeg fuldt og helt tilslutte mig de synspunkter, det ærede medlem hr. Vagn Bro har givet udtryk for, når det ærede medlem taler om en ombudsmandssag. Jeg tror, det tjener helheden og tjener retfærdigheden, at man anmoder folketingets ombudsmand om at undersøge disse forhold og afgive en erklæring angående disse problemer.

Der er jo også tale om en, synes jeg, uansvarlig negligering af den formular, som de af ministeren for offentlige arbejder beskikkede bestyrelsesmedlemmer underskriver, når de tiltræder som medlemmer af bestyrelsen for DDL. Det hedder heri — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„Det påhviler Dem som statens repræsentant i bestyrelsen næst at virke hen til, at driften af selskabet bliver til størst mulig nytte for landet, særlig også at varetage statens interesser som aktionær i luftfartsselskabet, således at hovedopgaven må være en afvejelse af de hensyn, der må tages til trafikens udvikling på den ene side og til statens økonomiske interesser på den anden side.“

Og videre hedder det i formularen:

„Det bemærkes, at såfremt der under udøvelsen af hvervet måtte opstå nogen tvivl eller savnes nogen oplysning, vil De — altså det medlem, der underskriver formularen — „ved henvendelse til ministeriet kunne få fornøden vejledning.“

Dette synes man — og „man“ er i denne henseende flertallet af danske statsrepræsentanter i bestyrelsen — at have glemt, da departementschef Palle Christensen den 7. marts 1960 kom i modsætningsforhold til de øvrige danske statsrepræsentanter i bestyrelsen derved, at han foreslog, at man skulle frigøre sig fra engagementet i GAMSA.

Endelig er det konstateret, at bestyrelsesmedlemmerne ikke har følt sig forpligtet af vedtægterne i DDL, hvorefter de i henhold til § 27 burde have søgt ministerens godkendelse af engagementet i GAMSA. Ministeriet er